

[Alfred Jensen.]

bliver 9 Dage i 1939 som en Overgang; men jeg synes, at det er urimeligt, at de Arbejdere, der ikke tidligere har haft Ferie, kun skal have 4½ Dages Sommerferie til næste Aar. Naar man har en Overgangstid paa et Aar, før de Arbejdere, der ikke tidligere har haft Ferie, skal have den fulde Ferie, maa det kunne lade sig gøre at ligestille dem, der ikke tidligere har haft Ferie, med de andre. Jeg mener, det kunde lade sig gøre at give alle Arbejdere 9 Dages Ferie næste Aar, maaske ved at man forhøjer den Procent, der nu er beregnet, eller jeg ved ikke paa hvilken Maade, men der maa være Mulighed for at skabe ensartede Regler for alle, der arbejder.

Vi skal i øvrigt tilsige vor Medvirkning til Gennemførelsen af dette Lovforslag, som vi betragter som et mægtigt Fremskridt.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke de ærede Ordførere for den velvillige Modtagelse, de faktisk alle har givet dette Lovforslag. Selv om Varmen i Tilslutningen har været af forskellig Temperatur, og man fra visse Sider mest har sluttet sig til de principielle Betragtninger, saa er man dog afgjort ikke gaaet helt imod en Lovgivning paa dette Omraade.

Det ærede Medlem Hr. Kjær, der talte paa Venstres Vegne, havde den Opfattelse, at vi egentlig burde fortsætte ad Frivillighedens Vej. Det skal erkendes, at vi er naaet et Stykke Vej frem, men vi er jo alligevel kommet til at ligge bag efter Norge og Sverige og en Række andre Lande, og med de Forhold, vi i øvrigt har her i vort Land, blev det efterhaanden mere og mere urimeligt, at man ikke var i Stand til virkelig effektivt at gennemføre Ferien. Det forsøger vi nu paa ved dette Lovforslags Fremsettelse. Jeg tror ikke paa, at det inden for en overskuelig Aarrække vilde have været muligt ad Frivillighedens Vej at gennemføre Overenskomster, der omfattede alle Fag, saaledes at vi kunde faa Ferieprincippet gennemført.

Det ærede Medlem, og jeg tror ogsaa andre ærede Ordførere, spurgte om, hvordan Bestemmelsen om dem, der skulde undtages i Henhold til Lov af 6. Maj 1921 om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, skulde forstaas; om den skulde forstaas

saadan, at ogsaa de, der var over 18 Aar, men i øvrigt underkastet Medhjælperloven, var undtaget fra denne Lovgivnings Bestemmelser.

Dertil skal jeg sige, at det er de Forudsætningen for Punkt 3 i § 1, 2det Stykke, er, at der meget snart skal nedsættes en Kommission, der skal forhandle bl. a. om Ændringer, à jour-Føring, Modernisering netop af Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, og da denne Lov omfatter ikke alene Medhjælper i Landbruget, men ogsaa alle Husassistenter i Byerne og maaske andre, som jeg ikke i Øjeblikket husker, har vi ikke fundet det rimeligt at inddrage dem under Loven om Ferie, ogsaa af den Grund, at de ifølge den Lovgivning, der allerede er gennemført for dem, har 6 Dages Ferie for et helt Aars Beskæftigelse. Under Forudsætning af, at vi i næste Rigsdagssamling er i Stand til at gennemføre en moderne Lov, kan der samtidig i denne optages en Bestemmelse om udvidet Adgang til Ferie, saaledes at alle de, der i Øjeblikket hører ind under Loven om Retsforholdet mellem Husbond og Medhjælper, i 1940 kan opnaa at faa 12 Dages Ferie med Løn. Men der ligger foruden Feriespørgsmaalet for disse Medhjælper adskillige andre Problemer, som det vilde være rigtigt at tage op til Drøftelse.

Det ærede Medlem Hr. Kjær var meget bange for, at det skulde blive næsten helt umuligt i Landbruget at holde Rede paa, hvornaar en Arbejder havde haft de 25 Dage. Jeg tror nu, at med en Smule god Vilje vil det meget let kunne lade sig gøre. Jeg gaar ud fra, at Arbejdsgiveren noterer et eller andet Sted — saa meget Regnskab fører han vel nok —, hvilke Dage han har haft en bestemt Mand i Arbejde, og hvor meget han har udbetalt i Løn. Det er egentlig det hele, der skal ske, og naar denne Lov er gennemført, er Arbejdsgiveren ogsaa interesseret i selv at gøre dette, for hvis Arbejderen en skønne Dag møder op med en Bog, hvori han har noteret, hvilke Dage han har arbejdet hos Arbejdsgiveren, og hvad han har faaet udbetalt i Løn, saa kan Arbejdsgiveren, hvis han ikke selv har noteret noget, udsætte sig for, at det bliver Arbejderens Lommebogsoplysninger, der bliver lagt til Grund for en eventuel Afgørelse af Sagen.